

Zandvoort 26 oktober 2021,

Voorzitter,

Hoe is het om een jongere te zijn? Vragen we dat ons wel genoeg af? Mijn periode als jongere, echte jongere, zit er bijna op. 8 januari word ik alweer 29. Met enige bescheidenheid kan ik mijn ervaringen met u delen. Althans ik kan u wellicht vertellen hoe het is. En ik wil het u ook vertellen, want ik denk dat we juist deze groep tot een tijd gelden vaak zijn vergeten, ze soms zien als een probleem of er gewoon doof en blind waren voor hen of voor de ideeën die zij hadden. Ik wil het juist ook vertellen in het licht van de toekomst want: regeren is vooruitzien.

Mijn algemene beschouwing leid ik mede in het licht van jongeren en de coronacrisis in met een persoonlijk verhaal:

Rond augustus 2017, voor de vorige verkiezingen verhuisde ik terug naar Zandvoort, naar m'n eigen kleine kamertje bij moeder. Ik woonde in een mooie nieuwbouw studio in Amsterdam-Noord, zo een 25 m², genoeg meters om mezelf te kunnen zijn. Ik wilde graag iets doen voor m'n dorp en kreeg de kans bij GroenLinks. Het was niet de beste tijd voor mij als jongere. Studie liep moeilijk, ik werkte hard en ik moest voldoen aan een beeld dat de maatschappij van mij had, althans ik weet niet of de maatschappij dat wilde, maar wat ik wel weet is dat ik dat wilde. Ik moest dus werken, studeren, voetbaltrainer spelen, gezellig zijn met vrienden, de beste stagiair zijn en politicus worden. In mijn hoofd stond ik 1-0 achter vanwege o.a. m'n afkomst, waarom precies, daarvoor kunt u mijn eerste algemene beschouwing over discriminatie nog eens terugzien.

Ik was niet zo gelukkig, en dat geluk verdween nog meer toen Nouri, de voetballer van Ajax, neerviel op het veld een aantal dagen daarvoor, 8 juli om precies te zijn. Ik zag het gebeuren live op tv en het triggerde bij mij meteen een paniek aanval, die weer een nieuwe paniek aanval triggerde, wat uiteindelijk leidde tot een burn-out, een angststoornis en een depressie. Het leidde er zelfs toe dat ik op een dag de meest duistere gedachten door mijn hoofd liet spoken. Dat was begin oktober 2017, gedachten waarvan ik erg schrok, gelukkig waren het maar gedachten. Het kan misschien hard klinken maar ik heb geluk gehad, geluk dat ik vrienden en ouders heb die mij begrepen. En dat ik er over durfde te praten.

De druk van weer naar m'n kleine kamertje gaan in een omgeving waar je van los was gekomen, de druk van iets moeten zijn wat je niet bent en de omstandigheden van dat moment zorgde voor dit alles. *'Hoe kan het dat zo iemand zo maar neervalt?', 'Kan dit ook met mij gebeuren?', 'Maar ik heb nog geen leven opgebouwd'*. Het zijn gedachten, en het zorgt er uiteindelijk voor dat je je zelfvertrouwen mist, dat wat je zeker op die leeftijd zo broodnodig hebt om je echte grote mensen leven van start te laten gaan.

Bij mij leidde het de afgelopen vier jaar tot een lang proces van herstel. Het waren dan ook niet de makkelijkste jaren, zeker niet met de rollercoaster die politiek voor mij bleek. Ik besef me dat ik u, mijn collega's hier in de raad en u thuis dit nooit heb verteld. Dat het u misschien schokt. Maar ik denk dat het goed is om dit te vertellen, omdat er heel veel jongeren zijn die op dit moment met andere triggers zoiets meemaken. Er misschien niets over durven te zeggen. Dat aantal jongeren is in het licht van de coronapandemie toegenomen. Daarom: voel je je rot? praat erover, zoek hulp, wees eerlijk en gun jezelf tijd. Je komt er echt weer bovenop. Mijn beste vriend Niels vertelde me een mooi levensmotto: Alles komt altijd goed, er is altijd hoop. Onthoud dat! En onthoudt dat je niet de enige bent en boven al praat er over.

Voorzitter, wat mij brengt op het algemene deel van de beschouwing; want voor een deel hebben we als gemeente ook echt een taak om druk weg te halen bij jongeren. De druk die wij deze generatie namelijk opleggen is immens. In deze algemene beschouwing wil ik drie onderdelen met u beschouwen: Wonen, Duurzaamheid en Armoede. Neem een jongere van de toekomst uit Zandvoort. De kans dat hij of zij opgroeit in armoede is in een deel ons dorp 1 op de 4. Heb je de mazzel dat je een van de andere drie bent dan volgt die armoede wellicht al snel na je studerende jaren in dit systeem. Je moet namelijk studeren en tot op de dag van vandaag doe je dat door enorme schulden te maken. Voor je dus ook nog maar een stap hebt gezet sta je eigenlijk al achter. Daarbij ontbreekt perspectief, de kans dat je een eigen huis vindt is minimaal te noemen. Een leefbare omgeving is er niet meer, als we zo doorgaan met uitstoten.

Maar het mooie is, we hoeven niet door te gaan. Wij hier in de raadzaal hebben de kans om de komende jaren een verschil te maken voor deze jongeren en de jongeren van de toekomst. En ja ik snap dat veel van deze problemen misschien een landelijke aanleiding kennen. Maar er zijn voor heel wat van deze problemen ook Zandvoortse oplossingen te vinden. Bijvoorbeeld voor de armoede, bijvoorbeeld voor de huizenmarkt en duurzaamheid.

Om met de huizenmarkt te beginnen. Het is nu echt tijd om stappen te maken. Er moet meer bijgebouwd worden, maar niet alleen dat, we zouden ook kunnen kijken naar hoe we bestaande ruimtes kunnen inrichten voor jong en oud. We zijn dan ook benieuwd naar de stand van zaken wat betreft een motie die wij enige tijd geleden hebben ingediend, namelijk de motie: 'ouderen en jongeren samen hybride'.

Ook moeten we met het oog op de toekomst eens kijken hoe we er structureel voor kunnen zorgen, wellicht aan de inkomstenkant, hoe jongeren en starters beter beslagen ten eise de huizenmarkt op kunnen komen. Buiten de urgentie om echt te bouwen is ook een stimulus aan deze kant wellicht de overweging waard. Het gaat om omdenken.

Niet alleen dat zou in ieder geval perspectief bieden aan onze jongeren, wat GroenLinks betreft zijn er nog andere kansen te pakken. Namelijk die op het gebied van het klimaat. Bij onze jongeren lijkt de urgentie er meer te zijn dan bij de generaties ervoor. Onze motie duurzame F1 (met steun van een groot gedeelte van deze raad) liet zien hoe we met het oog op de toekomst en het doorgeven van onze planeet slim kunnen omgaan en toch plezier kunnen hebben.

Op dit gebied liggen er voor Zandvoort nog meer kansen. Het verlangt van onze gemeenteraad een andere stand, niet die van wachten, maar aanpakken wat kan. De signalen dat er echt wat moet gebeuren, die zijn er genoeg in onze omgeving. Kijk bijvoorbeeld hoe het dorp dit jaar onder water liep. GroenLinks snap dat we niet het wiel opnieuw willen uitvinden, maar wachten op anderen kost volgens ons te veel tijd. We kunnen nu ook al genoeg doen! Bijvoorbeeld kiezen voor groene gevels, het aanleggen van groenstroken in het versteende dorp. Het vergroenen van schoolpleinen, het volleggen van gemeentelijke daken met zonnepanelen. Het installeren van warmtepompen bij de sportverenigingen. Het stoppen met wegwerpplastic in het dorp. Het plaatsen van containers op het strand. Bewezen maatregelen waarvan een groot gedeelte zichzelf terugverdiend, en ook nog eens de openbare ruimte doet verbeteren. Het zijn maatregelen die wij hier in dit huis te pas en te pas hebben geopperd, laten we voor die jongeren er nu iets mee doen.

Dan tot slot de armoede, we doen als gemeente al veel aan armoedebestrijding. We hebben nu ruimte in onze begroting en kunnen de cijfers van 1 op de 4 kinderen die in armoede opgroeien wellicht sneller ten goede keren. GroenLinks dient daarom samen met; PVDA, D66, CDA, OPZ, GBZ en de Fractie Drommel een motie in die het college vraagt ernaar te kijken om de ruimte in de begroting te benutten ten bate van een snellere armoedebestrijding en zo armoede om te zetten in kansen. De Zandvoortse jongeren verdienen het om zonder zorgen op te groeien.

Voorzitter ik rond af, want het motto kansen is wat ik op onze Zandvoortse jongeren wil plakken, zij zijn geen probleem, jongeren zijn de toekomst. Wat GroenLinks betreft gaan we meer naar die toekomst kijken. Jongeren hebben niets aan gesteggel over de ambtelijke samenwerking, jongeren hebben iets aan huisvesting, dat kan in dit gemeentehuis.

Voorzitter jongeren hebben iets aan maatregelen zodat de planeet leefbaar blijft en ze droge voeten houden.

Voorzitter jongeren hebben niets aan armoede, jongeren hebben iets aan perspectief, een huis en bestaanszekerheid.

Voorzitter, jongeren zijn onze toekomst, ik dank u vriendelijk.